

נדודי שינה
אמנון דנקנר (26)

07

המלאך גבריאל לטנר
בן־דרור ימיני

12

השקרים של גלנט נחשפים
קלמן ליבסקינד

16

רגל פה, רגל שם. המציאות
האומללה של רג'ר
אביעד פוהורילס

בן כספית < 02

הוא לא אחראי למותם של
סוכנים אמריקאים, הוא לא העביר
מידע לדוסים. זה ברור שאם
מדינת ישראל תרצה הוא ישתחרר.
כל מה שצריך זה לקבל את ההחלטה.
הגיע הזמן לשחרר את ג'ונתן פולארד

מבצע ג'ונתן

"דפקו לאבא קסדה בראש, והוא מת"

14

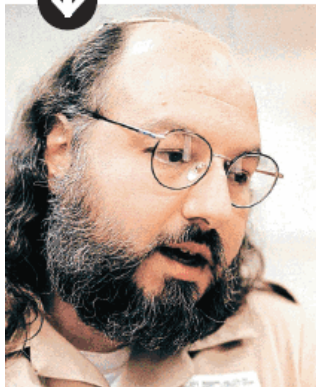
במשפחת איפרגן מבקשים להבהיר: לא הריגה, רצח // חן קוטס־בר

לשחרר אותו

כל ההאשמות המופרכות, שהופלו על פולארד על ידי ויינגרט האמריקאי, לא היו ולא נבראו. הוא היה שטיר לעזאזל

ג'ונתן פולארד

המידע החדש שפורסם לאחרונה מוכיח סופית: לג'ונתן פולארד נעשה עוול עצום * היום, ישראל רק צריכה להחליט שזה חשוב להוציא אותו משם, והוא ייצא * אז למה זה לא קורה?

ב-1996 הביחה ממשלת ישראל בג'ונתן פולארד כמרגל ישראלי. ראש הממשלה בני מין נתניהו הנהו להכיר בפולארד ולהביא לשחרורו. הורף הביצועית למשימה כזו היא איפאק, השדולה היהודית רבת העוצמה בושינגטון. ועידת המשימה של הארגונים היהודיים בניו יורק היא ארגון הנג שמתנה את איפאק. ירד הועידה ראו, סיפור ריחן, אמר שצריך לעשות הכל כדי לשחרר את פולארד. רחן ארן, הציר לענייני קונגרס בשגרירות ישראל בוושינגטון, שחוזיק את זתיק פולארד" מטעם הממשלה, ביקש שישיבה עם הנחלת איפאק כדי להתניע את הנחליך. השישיבה התקיימה בתחילת 1997. אנשי איפאק דרשו הנחיה ממשלתית מפורשת ממכיר הממשלה רני נח. עשרה ימים אחר כך התקיימה שישיבה של ועידת נגדי איפאק. השגריר הישראלי בושינגטון, אליהו בן אלישי ויל, הוזמן לטאום. לקראת סוף טאומי אמר בן אלישי את הדברים האלה: "אתם שומעים קולות שאומרים לכם לשעול לשחרור מי שאינו ראוי לכך, או שיש סמקת לגביו, ואני אמר לכם, אל תקשיבו לקולות, אין שום צורך, זה לא נכון לעשות את זה".

ראש הממשלה צריך לתת את ההחלטה. זה עד כדי כך פשוט. יש קונגרס מחוקקים שמוכנים להוביל את זה. הם רק צריכים לקבל הנחן מסיפאק זה יוצא לדרך. היום, אחרי כל המידע החדש, כשנגם ממוריפין האמריקאי מורים שפולארד הוא לא מה שחשבונו, לא צריכה להיות בעיה. אבל קודם, צריך שהאימון יפול בירושלים. צריך לקבל את ההחלטה. הגיע הזמן לשחרר את ג'ונתן פולארד. עכשיו. לא אחרי ההקפאה בשטחים, ולא כשיושג הסכם המסגרת (מדי אחרי ביאת המשיח), ולא בעסקת תחילה סיבוכית ולא במקומינה. לשחרר, עכשיו, כי זה נכון וזה צודק וזהניע הזמן.

נקבר בעודו חי

פולארד כלאו בביתו בבית סהור אמריקאי כבר 25 שנה. רבע מאה. הוא נכנס בגיל 31. הוא בן 56. המידע החדש שפורסם לאחרונה מוכיח, סופית, שמה שהוא ומקוריו אמרו במשך שנים היה נכון. נעשה לו עוול עצום, הוא לא היה אחראי למר תם של מוכניו אמריקאים, הוא לא העביר מידע לרוסים, המי-לו עליו את כל הזתיק של אלירדיך איימס, התפוררת שפעלה בצמרת הביון האמריקאי לטובת הקיב"מ הסובייטי. פולארד הוא לא השטן שאמריקאים המציאו. אמריקאים שהאשמו בעברות וזמת נידונו לעונשי מאסר עד סופותיים הלכו הביתה אחרי חמש שנים במצמוצ. פולארד, לעומת זאת, נקבר בעודו חי. למותו כי ארבע וכוחני אחר, שר ההגנה קסמר ויינגרט, שינו מוכר מדיי בן 46 עמוריו לשופטיו של פולארד רגע לפני הכרעת דינו, מה שגרם להם להתעלם מהסיכוי מים המקימים והפעקת התניען ולשלוח אותו למאסר עולם עם המלצתו של פולארד אף פעם. באמריקה, בניגוד לישראל, מאסר עולם זה משהו אמיתי. לא קוצבים ולא מורידים ולא נותנים חופשות. ככלאיים, חודקים את המשתחררות לים.

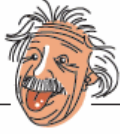
המסין ומעודר סימני שאלה רגישים שיריבך בכלא. בינתיים, כאמור, חלפה להרבע מאה. המידע החדש שהנגלה עכשיו לא יאפשר לראשי ארגוני המדיעין בארצות הברית להמשיך למרש את שחרורו של פולארד, כמי שעשה עד כה. ישראל רק צריכה להחליט שזה חשוב להוציא אותו משם, חזא ייצא. עד כדי כך זה פשוט. הבעיה היא שנכון לרגע זה, אין החלטה כזו. ג'ונתן פולארד נמצא בתישימות אחרונה. הוא נשכח בכלא. הצ'יבר שם אותו, הסקרים מנגביו לו, את ראש הממשלה ממרידה יותר הרומטית בין אפירי אקוניס למרשל שאמה הכחן בוערת הכלכלה, מאשר העולה המלחני נטמטת חוו שביצה לקבורת אים בעודו חי. קבורה צינית, מרוששת, מתולבת באינטרסים צרים, דימיונית אישיות בין ארגוני מדי עין וקורטוב של אטישימיות.

"הפרעה הזאת מסריחה"

יצחק ארן, מקורב בן 60, היה יועץ מדיני לשני ראשי מדי שלה (שמרן חריבן), שירת 22 שנה במשרד החוץ, והיה ציר קוני גרם בושינגטון, ראש התיבת הדינאום, מרש לפני כעשור, היום הוא ירד קיין ראשון לציון, משלים רוקמרט במדע המדינה ומאחוריו שלושה ספרים מצליחים. המחשבות על פולארד לא עוזבות אותו.

"הפרעה הזאת מסריחה, מרוש בעולל מתמשך, בלתי נתפס. ישראל עשתה את כל הטעיות האפשריות. ראשית תקע שם על לא עוול בכפו. זה לא שהוא לא חסא, אבל העניש שקיבל אינו מידתי, אינו ראוי. היום גם האמריקאים מבינים את זה. הבעיה היא שבצר הישראלי כולם היו עמקים במילוט נפשם האישיה מראש וברוך המגידו אותו, המקידו אותו וקברו אותו. הם ברוח, הוא נשאר שם. מה לא עשינו לו. העבירו לאמריקאים

לא זמן גילה לורנס קורב, מי שהיה עוזרו וירי ימינו של ויינגרט, את האמת: שכל המוכר הוא וכל ההאשמות המופרכות שהופלו על פולארד על ידי ויינגרט ובידורים בממשד הביון האמריקאי, לא היו ולא נבראו. פולארד היה שעיר לעזאזל. עד עכשיו, מי שמענה את המענה חוו היא אמטר פולארד, רעייתו של המרגל. מעכשיו, המענה חוו היא כבר ממצא רשמי. ועד משהו: פולארד מנע כעצב השוף ורגיש במיוחד בא-מריקה, והלא הוא עניין ה"נאמנת הפוליה" של יהודיה. הנח דתו למען המולדת והדיספורית. מזה בריון חששו במשך דר חות יהודי ארצות הברית. זה היה הפחד הקמאי שלהם. הנח בא פולארד הנעשה את הסיסו. לכך, כמעט כולם נהנו כשותשלך לכלא פולארד היה כפרתו. כך ייעשה למי שמועזע את אמת

הזירה הלשונית

רוביק חונטל

שקר

"בסופו של דבר, נותר השקר. והשקר הוא שקר, ובשקר יש קלון" (הכרעת הרעור במרשתת הנגבי, יום שלישי)

השקר נחשב אולי ההטא הנפוץ ביותר בין חסאי האנושות. מעט אנשים רוצחים, לא רבים שולחים ידם בכניבה, אבל כולם משקרים, ובמקרים רבים השקר אפילו נחשב נורמה ראויה, והוא זוכה למילים מכובדות כמו נימוס או דיפלומטיה. צחי הנגבי היה מכור כנראה שהמניעים הפוליטיים הם שקר מוסכם, ואולי אפילו שקר לבן, וגם זה לא מה שהפיל אותו. הפיל אותו הטא בו של שקר בבית המשפט, חסא שהוקרש לו ריבוי אחר בעשרת הריביות: "לא תענה ברעך עד שקר". על הדרך הוא הגאם בשכריות שקר, שעליה אמר הנגביא זמית: "ישכריות שקר אל תאהבו, כי את כל אלה אני שונא".

מכל מקום, הנגבי נכח שוב שלשקר אין רגלים, ביטוי שלו כמה גרסאות. בגרמנית אומרים: "לשקר רגליים קצרות", ובעי רבית, "קבל השקר קצר". הגרסה המתאימה ביותר להנגבי היא בידיישי: "עם שקר מגיעים רחוק, אך אין חוזרים חזרה". ועל כך נאמר באחד המדרשים היפים ביותר בספרות המדרש: "כנסתה שייך ועמדה לפני הקב"ה. אמה לפניו, ריבונה של עולם, רצונך שתברא כי את עולמך, שבי בקרא שמך המפורש, שנאמר זה שמי לעולם, ועור, שאני תחילת השם שרי. השיב הקב"ה האמר לה, לא. אמרה לו, למה? אמר לה, מפני ששוא ושקר שונדים בקראו כן, ושקר אין לו רגליים, אף את אין לך רגליים. את שאלו כן רגליים, אך אברא בו את העולם".

שכיר חרב

"בתמורה לבצע כסף הם הביעו נכונות לשמש 'שכירי חרב' בידיו של טופז" (יום ראשון)

בית המשפט הגריר את האנשים שעבדו בשירותיו של דוד טופז "שכירי חרב". השימוש הזה נשמע מרחיק לכת במקצת. "שכירי חרב" יוצאים בדרך כלל למלחמות רחוקות והורגים אנשים לאירוח הבוקר. בכל מקרה, בית המשפט היטיב להביע באמצעות הביטוי הזה את חומרת הפרשה, ורמוז למה שהיה צפוי לטופז לו נותר בחיים.

"שכירי חרב" הוא ביטוי ידשי יחסית, הוא מתייחס לאדם שני להם למדינה או ארגון לו לא, למען בצע כסף. הביטוי אינו מר שיץ במקורות וגם לא בספרות התחיה, ובכל זאת יש לו בסיס איתן במקורות. בספר ידמות מורכר הנביא הוועם על מצרים, שהיו לה כנראה שכירי חרב, והפסוק אומר: "גם שכירי בקרבה כעגלי מרבק, כי גם הם הפנו נסו יחיה". גם את הביטוי המטום "תער השכירי" שישעיהו קושרים לשכירי חרב.

שכירי חרב בעברית שאבו את השראתם מהביטוי האנגלי freelance, מילולית, רומח חופשי, שהיה בימי הביניים כינור יים של שכירי חרב. הביטוי העברי החלופי "חורב להשכיר" קרוב יותר למקור האנגלי. הפיראנסים המודרניים המירו את דברב או הורמח בעט במקמולת, ומסאן גם הביטוי העברי הל-עגני "עט להשכיר". בשוק העבודה המודרני פירילאנס או פרי-לאנסר הוא מוכח בעל אופי ממעט סכני, ושכירי דרב יש בעיקר בסרטי אקשן החלשיים.

השובט ב"חירה הלשונית" ב'org מערב, תרבות. איך המכו המחסומים בדה טעיף בונחלת השפה "חניגת אמרות ומתנגמים בלדיו" ומה זה שובק וביצל

ruvik@maariv.co.il

חוספשבת

עורך: דדי מוקוביץ' // סגנית עורך: יפעת שלם // עריכה: סימת טסה, רם שרת
עיצוב: עדי סרנה // עריכה לשונית: שרית טסילוח
הנהלה: ראמה דהן // עיצוב תמונות: תובי דודי

רכות מפורסות בנה לילום
דואריל: shabat@maariv.co.il
טלפון: 03-6632197
פקס: 03-662292

מחשבות
מחשבות

הבלוג של
בן כספית
blogs.nrg.co.il

לא תזכור את ימי ימינו, אלא את ימינו, ליתר

"ישראל עשתה את כל הטעויות האפשרויות כולם היו עסוקים במילוט נפשם מהאש ובדרך הפקידו אותו, וקברו אותו. הם ברחו, הוא נשאר"
יחזקאל אורן

קבל החלטה, דבר עם ראשי איפא"ק והמוסד. אם תעשה את זה, פולארד יחזור. זה אולי לא יועיל בסקרים, אבל זה יסייע במצפון הלאומי
בנימין נתניהו

איתן. המוסר הישראלי, של קשרי עברות קרובים מאוד עם המוסר המדיעני האמריקאי, תג את גבילת פולארד את סגירת הקלם בעקבותיה מנו את יום העצמאות. זו הסיבה שהשגריר ב"אלישו, סגור המוסר, לא הסכים לנעת בפלא-רד. הוא גם לא הסכים להיות מעורב בשליחיותו של יחזקאל אורן לכלאו של פולארד. אם אתה רוצה ששהו, רבים את, לא איתי", אמר השגריר לאורן, "אני לא רוצה לדיש כמלום". זו גם הסיבה שערך היום איש במסגד המדיעני הישראלי (למעט רפי איתן, שמוצגו מייסר אתה), לא מוכן להתאמק כדי לשחרר את פולארד. עוד נחזור לה.

מי שערך לאורן ללמוד את תהיק היה הווקא אליקים רובינ'סון, שהפך בינתיים ליועץ המשפטי לממשלה. "שנתיים בי-קדתי את פולארד בקבועות", מספר אורן, "עם שליחים שונים ישראלים, וגם בלדיעים. הוא איש מרתק, עם ראש אנליטי, יצירתי מאוד, ויכוח צילום, כל הזמן מתכנן וחושב איך להשיח תודר, איך להכתיב שמה שהעלילו עלי לא היה ולא נברא". לאורן היה אתגר קשה. שי, אן, פולארד לא הסכים לפגוש נציגים ישראלים רשמיים. החיים את המסגד שהסגיר אתה. "אחרי פגישה אתה", מספר אורן, "הוא אמר לי שהוא שמה שמינתי הוא ששוכנע שאעשה כל מה שאני יכול". אורן ממשיך לנסות. שאלתי אותו מה צריך לעשות עכשיו כדי לשחרר את פולארד. "זה פשוט", הוא אמר, "צריך לש' עול בשלושה מישורים. קודם כל, להפגין בנחות ממלחמת. זה צריך להגיע מראש הממשלה. תגידו צריך להחליט שהא מבצע את זה. למנות פרויקטור, עם כל המסוכיות, שיעבוד דרך מוכירות הממשלה ולא יצטרך כל הזמן לחזור על הפחיתים. פרויקטור מטעמו של ראש הממשלה על כל המשתמע מכן".

"אחד כן", אמר אורן, "יש שני ירדצי מעולה. הירילוג המר-יעיני, התן וקח בין המסגד המדיעני שליח ושלנו, והכ-

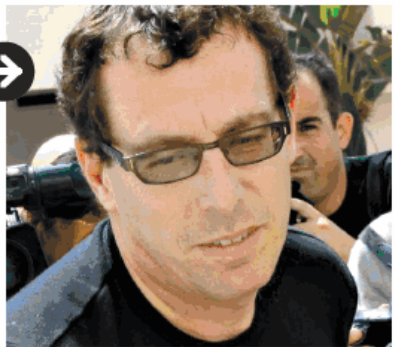
את מוודת המסמכים שהפילתה את פולארד. מלי, זה, אי אפשר היה לחזיב נכרו שום דבר. זה היה ניסיון ישראלי, של שמתן פרט, להפיס את רשעים, לרצות אותם, אבל הם שיגרו לכאן משלוח וטענו שרימינו אותם". שאלתי את אורן אם לטיס יריעתו האגדה האורבנית שאל-יקים רובינ'סון הוא שהורה למעול את שער השגרירות כדי שיגנבן ולא לתת לפולארד מקלט בתוכה, היא נכונת. "לא. רובינ'סון שייך את רשעים, בועל", אמר אורן, "השגריר מאיר ודן היה בארץ רובינ'סון, מספר 2, מילא את מקומו. כשר פולארד הגיע לשערים וביקש מקלט רובינ'סון היה בסמיים ריפורמנט. ההחלטה לנעול את השער הייתה מקומית, בין הקב"ה לקצין המינהל ושמתפק היום שגריר ישראל במדי-נה גרולה, ב"כ. הם עדיכ את רובינ'סון". מה היה קורה אם היו פותחים את השער ותתנים לו מקלט?

"כולם הרישה לא הייתה פורטת. האמריקאים לא היו יכו-לים לדעת מה היה, יכול להיות שהיה פרוץ מיני-טעבר בין הצדדים ונרצע אחרי כשה חודשים זה הכל. במקום זה ורקו את פולארד מהשגרירות, הסגירו אותו, העבירו לאמריקאים את כל הדיאית נכרו, והקצרו אותו, ועד היום, 25 שנה אחר כך, מסכימים לשחרר אותו".

יכול להיות שיש אנשים ששפוחים מודיען שרדא יצא? "אי לא יכול לשלול את זה. ויכול להיות שמישהו יצטרך לקחת אחריות על מה שקרה".

חגגו את נפילת הלק"מ

אסונו של פולארד היה שפעל ממעם הקלם, לשכת הקשר, ארגון בין קניוני עממאי שפעל כנפרד, בראשותו לא רפי

מה הם מנסים להוכיח, שאשכנזי זייק את המסמך? תהי' אם ברק באמת מאמין שאשכנזי לקח מסמך שהוא יודע שהוא מזויף, והדליף אותו

אהוד ברק

מישהו נתן בלעדיות לשלושה גופי תקשורת שונים על "תיק הרפז". רק במחשבים הסודיים של משרד הביטחון

בועה הרפז

רימ, אבל זה יסייע במצפון הלאומי. צריך לשחרר את גזנתן פולארד, ובדרך לעשות את זה עכשיו.

המתקדים נובחים, השיירה עוברת

ומשהו בעניין מרשתת בועה רפז ויואב גלנט: מעט, כשרך בשנים שיצחק ארן ביקר את פולארד כבלא, התבקשתי להשתתף בכתיבת ספר על אהוד ברק, שעשה או את צערו מהצבא לפוליטיקה. למרבה האמון, הסכמתי. עד היום, בעיניי, הוא הכיטולן הכבד ביותר בקי"רה שלי. לקחתי על עצמי לכתוב חלק קטן, פחות מרבע מהספר, שעוסק במעבר של ברק לאורחות ולפוליטיקה. ברק היה או פוליטיקאי מחיל, ראש האופוזיציה (מתגורר ראש ממשלה), אבל כבר אפף לעצמו לא מעט טעויות ומכובות. החלק השני לטיי שכתבתי כולל גם כמה רבדים ביקודתי. וגם כמה אנקדוטות קטנות על מנגנוני המודיעין לשעבר מצלחות של אחריים, וכו'. הספר (יחיד מספר 1) יצא אור בשנת 1998. עד כאן הכול, לכאורה, בסדר. אחרי כמה חודשים התקשר אליי עיתונאי צעיר, גדיי וייץ שמו, ועבר או ביכל העיר"ה הירושלמי. שאל אותי אם אריתי את המחברות השנייה (השלישית, והדבר עזר וכו') של הספר. אומלתי שלא. הוא עדין אתי שבמסדר רות המתקדמת יותר, קטעי הביקורת שכתבתי השלמה, היה, ואינם עוד. וגם האנקדוטות. הספר, כעצם, ווייץ הייתי בחלט. אחר כך, כדי לחוסף הוא על פשע, נשירה מהמסדרות סדר סת של הספר מסקה שלמה בעניין הולקת ירושלים. השופע נוכחתי שוב בפרשה הזו. יכול להיות שמדוע רפז וייץ גם את "חיל מספר 1", שאלתי את עצמי, ונוכחתי מי היה איש הקשר של ברק מולו במהלך כתיבת הספר. קראו לו יוני קורן. בומבו, שקלתי להגיש תביעה משפטית. ידעתי מהו סיכנתי את הרפתקת הספר ברק ככישלון אישי כבד, שבנע מתמימות וטיפשות, המשכתי הלאה.

השופע מישהו נתן בלעדיות לשלושה גופי תקשורת שונים על "תיק הרפז". גם "יריעה", גם "המקור", גם "הארץ" אחרו גדיי וייץ (חורף). החורמים שחוננו שם כמסוים, מרובו ששוקן רק במחשבים הסודיים ביותר של משרד הביטחון. התקשרה על זה המטכ"ל בני אשכנזי ניתנה מכלי עבר, באורז, כיום וכו' כשה. שאלתי את עצמי מה הם מנסים להוכיח, שאשכנזי וייץ את המסמך חודתי אם אהוד ברק באמת מאמין בהם. שאשכנזי לקח מסמך שהוא יודע שהוא מזויף, והדליף אותו לתקשורת. זה לא חרש שתגדלחלו של דמטכ"ל בפרשת לא הייתה נכונה. הוא עשה לא מעט שגיאות, אבל להתנהגותו הוא הייתה אנטישית. אפשר היה לזכור אותו. גם הקרבה בינו ובין רפז הייתה מיותרת, שלא להניד מלבית, אלא הופו, מחביר, והיה קרוב לכולם. לא רק אשכנזי העדי לטובתו, רשימה ארוכה ומפארת של אלופים וקצינים עשתה את זה. גם אהוד ברק עצמו, מכתבום, המליץ עליו למרכז הביטחוני. מרובם במישהו שדיע להתחבב, לחמד, לחדש, לחדש, מכון כפול קלאס שהשתמש בקסם אישי וטוה קשרים במיומנות. ודיי, לעזית רעמי, בפרשה הזו יש מובנים רש רעים. אי אפשר לטעות בין הודרים. כל מה שנכתב במסמך המזויף ההוא קרה במציאות ובנע על ידי אהוד ברק ושליחיו (וכן, יוני קורן) מכבד גם כאן.

הושבעו, כשהתחלת הראשית ב"הארץ" שאלה ארן ייתכן שחצי גזל שריף מעולה במצגים להכשיר את הרפז, לחדש ויד אותו לשרות, לחשיב את תנאי וכו', שאלתי את עצמי אך היום מלם מסתמים מעולה עם מעשה חמור מדי. מר גרו של רמטכ"ל שאחראי על דרישה פראת ומחנכת של הוויק, השלת איפה על שבני ומכיוו הרוצה במיקון כפוי. יכול להיות שאש"ש ברק מפיצים עגם קלטן ליבסקיני, התוקרין חוררין שושף את מעלליי של גלנט במשפט עמיקם, מופעל על ידי בועה הרפז, או על ידי יגי אשכנזי ואם ליבסקיני, או מה עם השר מיקי איתן, חוררין והגן וישר, גדיי ויד כסרום, שיאז לתהקיד עצמאי ויגלה ממצאים מספרי שיער ליבסקיני ואתן הם עלי תאנת. המתקדים נובחים, ושידה עוברת. אין בושה. נתור רוק בגין ומסקי המדינה לדגנו על המוקרסיה הישראלית, על שלטון הוון, על המוסר והצדק, על המובנים מפני הרעים. ©

caspi@maariv-n.co.il

ומסר רציני מל האמריקאים, בדרך שבה ארגוני ביון סוני רים עניינים אחר עם השני. זה קורה כל יום. אבל המוסר הוירי את עצמו מהסיפור הזה, ונג את האסון, לא היה מוכן לבעת במולאוד במקל באורך קילומטר. התיק נרקב אצל סמנכ"ל צפון אמריקה במשרד החוץ, מקום נטול עצמה אמתית, האני סמנ"ל ללא מעט סמנכ"לים במהלך השנים שמינו אתם רק כמדי יקרה כולם, כי זו הו המטלה לקבר את העניין הזה, ויחור אחר מרם הכימי איתי". אתה חושב שאם ידוע נתמרו ריה מניע לאותה עסקה מהרומט בורא סלפשיישן עם קלינרן שבמפתרתהי שחודר פולארד, ראש הישראלי אי זה מאיים בדתפמרות? אני לא בטוח שלא. מצד שני, אני משוכנע שהמדיעין האמריקאי היה מסיר את דתגנרותו אם מולו, בצד שלנו, היה נהן שמוכן לתת תמורה מדיענית. אבל בפי שלנו אי אור לא היה מעניין. פולארד היה נר-אישיו במהלך כל השנים הללו בצינורות האמתיים. לא נבד ריאלונ אמיתי בעניינו בין הקהילות. למדיעין הישראלי לא היה אינטרס לתת משהו עבורו. שפע, בין ודועת המדיעני שלט לשלחה פתרו בעזת דרבה יתור מסוככות. פרשת השאלקון, דהארסי, ועוד לא מעט עניינים שלא פורסמו. הכל פתור, אם רק רוצים לפתור".

או מה צריך לקרות? "צריך שראש הממשלה ייתן הוראה אמיתית לכל הגופים לכל הנוכחים סברו. זה הסמכות".

זה לא רק עניין של סמכות. בנימין נתניהו חייב להבין שזה גם ציווי מוסרי. יכול להיות שפולארד הוא לא נכס אלקטרוני, וגם אסור שיהיה, אבל מישהו צריך לקום ולהגיד שזהו, זה נכנס, אסור לתת לעורל הזה לחשק. בנימין נתניהו צריך לקבל את ההחלטה הזו. היא קלה בדרבה מהחלטה המקבילה, הקודשת, בעניינו של גלנר שליט. יש רק אש אור שוהלך וניקב אין מורד, אין ריכה ציבורי. יש רק אש אור שוהלך וניקב בכלא על רבים שלא עשה. איש שפעל למען מיינת הוהורים המוסקף על ידה בדרך הכי ששלה וחברנית שאפשר להעלות על דעתו.

קבל החלטה, נתניהו, מנה מדייקטור ואני ממליץ על ארן עצמו, שיטמח לעשות את זה וגם יידע ארן, תן לו את כל הסמכות ודבר עם ראשי אישק"ק ועם ראש המוסר. אם תעשה את זה, פולארד יחזור ובינה. זה אולי לא יעיל בסקי

נכח הקונגרס האמריקאי לפעולה. צריך להבין שהקונגרס הוא הדימן באמריקה. עצמתו ארורה. כבר בשנות התשעים, כשאני הייתי שם, גיליתי שיש שורה מרשימה של מחוקקים אמריקאים שמוכנים לקחת את המשימה הזו. היום, על אותה כמה וכמה. ובעיה היא לאור זקוקים לאור דיוק מאיפאק כיי לפעול. קריאת ביון.

"עד היום, אישק"ק נמצע מהמעשה הזה. מעל ראשם מרומם כח דרכ ומקלים של הטאגנת המפולה. יש לי ריכוזים קשים איתם. אני חושב שזו טענת מפאליית. זו הסיבה שארגוני הביון בארצות הברית להציע להשאיר את פולארד בכלא, סמוך רת מחמת לידות ארצות הברית. ואני אומר להם שאם פו לאיר ישחוד, לא יקרה כלום. הוא יעווב, ייסע לישראל ויהי שבג. הוא יהפוך להיות זכרון רוחק, ולא מציאות מסריחה או פצצה מתקדמת. כשהוא שם, בכלא, האנטי-איי ממשך לדרוך את איפאק, את הממסד הישראלי, מדי פעם מפילים עליהם חרם או פתחים חקירה, מעמידים אותם בפינה, חסרי נשימה, הם חודרים להתענת עם זה האני אומר שהמצב הפך. צריך לשחרר את זה אחת ולתמיד".

אתה לא חושב שיש גורמים ממיפית בהקשרת בוחש של איפאק בהקשר הזה? "להפך. אישק"ק משפיע דו, ישיר ומידי על סביבי ודו' בחות של כל מחוקק אמריקאי, בעיקר על גיוס תרומות שלו. אבל איפאק יפעל אם יקבל את הוראת הפעולה. יש בקונגרס המון מחוקקים שיטמחו להוביל את זה. המסמך הקריטי נכתב ב-2007. היום גם כולם יודעים את האמת, שמרובי בקרן ובפוש אסורי ולא מירלת. תאמין לי שאם תהיה החלטה ותחיל פעולה מסודרת, שטתית, עם אחראי ומקד מסכות, תוך חצי שנה פולארד בבית".

מה בעיניך המהלך המודיעיני?

"כאן פולארד משלם את חורר שטאת הקלט, שהיה בן חורג, משריע ומסריד, חמור ומורה. כולם שמחים שהלקים יתור נעו, יתור מרוע, שדרך על יבלות וחנה קורים ארומים, ער שנתנס. אז במקום להעניש את האחראים, שמילטו את נשמותם בם במהלך, מענישים את זה שסיכן את עצמו למען ישראל. אני אומר לך שאם הממסד המדיעני בישראל היה באמת רוצה להחזיר את פולארד, היה אפשר לקיים מקח